

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2314/2022
17.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 618/21 од 13.01.2022. године, у седници одржаној 17.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 618/21 од 13.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 618/21 од 13.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 319/19 од 24.03.2021 године, исправљеном решењем истог суда П 319/2019 од 17.05.2021. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и одлучено да делимично остаје на снази решење о платном налогу Основног суда у Куршумлији Пл 27/19 од 03.07.2019. године и наложено туженој да тужиоцу врати позајмљени новчани износ од 200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Другим ставом изреке, укинута је решење о платном налогу Основног суда у Куршумлији Пл 27/19 од 03.07.2019. године у делу преко досуђеног износа од 200 евра, а до траженог износа од 250 евра у динарској противвредности на дан уплате. Трећим ставом изреке, наложено је туженом да да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 31.580,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 618/21 од 13.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за делимично усвајање тужбеног захтева. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на исказ сведока и примену правила о терету доказивања, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је дана 27.06.2019. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 29.481,00 динара (динарска противвредност износа од 250,00 евра по средњем курсу НБС на дан исплате).

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић